

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.386/2025/5.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Balsai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 21.P.21.144/2025/6.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 230.000 (kétszázharmincezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 2019 tavaszán létrejött 100 %-os állami tulajdonban lévő gazdasági társaság.

A felperes 2024. július 15. napján közérdekű adatigénnyelést tett az alperes felé, melyben kiadni kérte az elektronikus levélcímére azokat a szerződéseket, mellékleteikkel együtt, amelyet az alperes a külföldi misszióhoz, illetve az alperes külföldi kirendeltségének (irodájának) nyitásához, fenntartásához kötődően kötött.

Az alperes felett tulajdonosi jogokat gyakorló Külgazdasági és Külügyminisztérium 2024. július 29. napján az adatigénnyelés megtagadásáról hozott részletes véleményt.

Az alperes 2024. július 30. napján megküldött válaszában az adatok kiadását a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény (Takarékos tv.) 3/A. § (1) bekezdésére hivatkozással megtagadta.

[2] A felperes megváltoztatott keresetében kérte kötelezni az alperest a név@név e-mail címre elektronikus úton azoknak a szerződéseknek mellékleteikkel együtt való megküldésére, amelyet az alperes a külföldi misszióhoz, illetve az alperes külföldi kirendeltségének (irodájának) nyitásához, fenntartásához kötődően kötött a 2024, nyolc oldalas 2023. december 7-én kelt, valamint a 1. sorszámú, egy oldalas irat kivételével.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Hivatkozott az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info. tv.) 27. § (2) bekezdés f) pontjára, továbbá a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdésére, valamint az Info. tv. 27. § (6) bekezdésére, ugyanis az adatok közlése a befolyásmentes működését veszélyeztetné.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a név@név e-mail címre megküldve adja ki felperesnek azokat a szerződéseket mellékleteikkel együtt anonimizáltan, amelyeket az alperes a külföldi misszióhoz, illetve az alperes külföldi kirendeltsége irodájának nyitásához, fenntartásához kötődően keletkezett azzal, hogy a magyar nyelven nem elérhető okiratoknak angol nyelvű változatát kell megküldenie.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 508.000 forint perköltséget, melyből 108.000 forint az általános forgalmi adó összege.

Rögzítette, hogy az eljárás illetékmentes.

[5] Kiemelte, miszerint a felek között nem volt vitatott, hogy az alperes országos illetőségű, közpénzzel gazdálkodó, állami tulajdonban lévő gazdasági társaság, melynek eljárásában keletkeztek a kiadni kért iratok, azaz közérdekű adatok kiadását kérte a felperes. A jogvita középpontjában annak eldöntése állt, hogy az Info. tv. 27. § (2) bekezdés f) pontja alá tartozó Takarékos törvény 3/A. § (1) bekezdés, illetve az Info. tv. 27. § (6) bekezdés szerinti megtagadási okra alappal hivatkozik-e az alperes.

[6] Az alperes a Takarékos tv. 3/A. § (3)-(4) bekezdése alapján megadott miniszteri vélemény alapján döntött. Kiemelte, hogy lefolytatta ezen véleménynek a formai ellenőrzését, a határidő megtartottsága vonatkozásában, majd elvégezte annak tartalmi vizsgálatát is. A Kúriának a tartalmi vizsgálat körében kialakult azon gyakorlatától, miszerint annak a tartalmi felülvizsgálatra vonatkozóan nincs helye eltér, mert az Európa Tanács 2009. évi CXXXI. törvénnyel inkorporált, a közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférésről szóló Egyezményének (Tromsoi Egyezmény) 8. Cikk (1) bekezdés értelmében annak az igénylőnek, akinek a közérdekű adatot tartalmazó irathoz való hozzáférés iránti igényét a közhatalmi szerv kifejezetten vagy mulasztással, akár részleteiben vagy egészében elutasította, jogorvoslatához van joga bíróság vagy más független és pártatlan, törvény által létrehozott testület előtt. Az állandó bírói gyakorlat szerint (Kúria Pfv.IV.20.275/2024/4. ítélet [21] indokolás bekezdés) a Tromsoi Egyezmény rendelkezései a részes államok nemzeti joga alapján elbírálandó egyedi ügyben a jogvita eldöntésének alapjául közvetlenül nem szolgálhatnak, azonban maradéktalanul érvényesülnek annak megítélésénél, hogy a jogvita eldöntésének alapjául közvetlenül szolgáló jogszabályok [jelen esetben az Info. tv. 27. § (2) bekezdés f) pontja és Takarékos tv. 3/A. § (3)-(4) bekezdés] miként értelmezendők. Ez alapján csak az a következtetés vonható le, hogy mivel a Véleményt adó és az adatkezelő függelmi viszonyban van, ezért a köztulajdonban álló gazdasági társaság adatkezelő tulajdonosi joggyakorlását ellátó miniszter által elvégzett mérlegeléssel szemben az adatigénylőt érdemi jogorvoslat illeti meg. Ezzel ellentétes álláspont elfogadása kiüresítené, formálissá tenné az adatigénylői jogorvoslati jogot.

[7] Rögzítette, hogy a tartalmi vizsgálat körében kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, figyelemmel azonban arra, hogy az Alkotmánybíróság a III/3701-6/2024 számú végzésében kifejtettek szerint nem észlelt alaptörvény ellenességet, szabályozási hiást, ezért a rendelkezésre álló keretek között bírálta el a felek jogvitáját. Ennek során figyelemmel volt egyrészt arra, hogy a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdés egyes adatok (pénzügyi, műszaki és üzleti) adatok kiadásának megtagadását teszi lehetővé mérlegeléshez kötötten, s nem magának az iratát. Figyelemmel volt másrészt arra, hogy további bizonyíték nem került az alperes részéről becsatolásra az iratok megismerését korlátozó külügyi érdek körében, ezért úgy ítélte meg, hogy a per egyéb adataira is tekintettel, nem megalapozott az alperesi hivatkozás a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdés b) pontjára. Ezt támasztja alá, hogy maga a zártan kezelni kért adatok között pl. az adományok tekintetében az alperes utal arra, hogy közfeladatot lát el és közfeladatot ellátóként közérdekű adatként kiadnia szükséges a vonatkozó személyeknek azt, hogy milyen közpénzeket használ fel és ebben a tekintetben milyen információk keletkeznek, és ezt elfogadták például az adományozók, tehát ő maga is úgy tekintett szerződéses viszonyaiban a szerződéses állományának ezen részére, amelyek kiadandók.

[8] Értékelte azt is, hogy az ítélet meghozatalának időpontjában is a alperesi program honlapján konkretizált adatok érhetőek el arról, hogy külföldön például mely kórház tekintetében milyen adományokkal élt a program, tehát nem foghatott helyt az az általánosságban tett hivatkozás, hogy a konkrét programokra vonatkozó szerződések és mellékleteiknek a kiadása veszélyeztetheti az ott szolgálatot teljesítőknek az érdekeit, létét, mert abból megismerhető, hogy mely beazonosítható partnerekkel, milyen helyszínen, milyen

tevékenységet, milyen időben, tárgyban és tartalommal végez az alperes, továbbá veszélyezteti a külügyi érdeket, mert a külföldi tárgyaló felek neheztelését váltaná ki a dokumentumokban szereplő adatok nyilvánosságra kerülése; annak kifejeződése, hogy segítségre szorulnak. Értékelte azt is, hogy a csatolt okiratok alapján a külföldi területre vonatkozó szerződések befejezett projektekhez kötődtek, kötődnek.

Az állított külügyi érdekekkel szemben értékelte azt is, hogy az alperes többször maga is akként nyilatkozott, hogy érvelése elsősorban magának a projektnek a megvalósítására vonatkozó iratokra vonatkozik, azok kiadását akadályozza. A perben az alperes a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozott, miközben a Véleményben meghatározott egyes, adatigényléssel érintett iratok vonatkozásában a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdés a) pontjára alapítja a megtagadás szükségességét, míg egy esetben a közérdekű adat minőség hiányára, valamint többször felbukkan az érvelésben a nemzetbiztonsági érdekre hivatkozás, ezeket azonban érdemben nem vizsgálhatta, mert azokat jogi előadásának részévé nem tette az alperes olyan módon, hogy azokat a felperes megismerhesse, arra maga is kifejthesse jogi álláspontját.

Mindezekre tekintettel nem tartotta megalapozottnak az alperesi védekezést a külügyi érdekre való hivatkozással.

[9] Az alperes nem tett eleget az Info. tv. 27. § (6) bekezdésében foglalt tényállítási kötelezettségének, védekezése az általánosság szintjén maradt. Mindezek alapján mivel további olyan bizonyíték nem került csatolásra, ami az alperes által hivatkozott külügyi érdek, illetve befolyásmentes működéshez való érdek fennálltát valószínűsítette volna, ezért a dokumentumok – anonimizáltan – való kiadására kötelezte az alperest.

[10] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, költségeinek felszámítása mellett.

[12] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a tényállásból a korábban jegyzőkönyvbe vett nyilatkozatát, mely szerint a Magyar Honvédség külföldi katonai szerepvállalásról szóló 23/2023. (XI. 6.) országgyűlési határozat alapján az Országgyűlés hozzásegítette ahhoz, hogy a Magyar Honvédség katonai kontingense külföldi Köztársaság területén feladatokat lásson el. A határozat 2. pontja értelmében a hozzájárulás kiterjedt az alperes feladatainak támogatására vonatkozó, az 1. pont szerinti magyar szerepvállalással

összhangban álló végzendő katonai feladatokra is. Kiemelte azt is, miszerint közölte, hogy 2024. szeptember 9. napján a külföldi Köztársaság Elnöke Magyarországon járt. A magyar kormány és a külföldi Köztársaság kormánya közös nyilatkozatot fogadtak el. A megállapodás arról is szól, hogy a két állam közötti együttműködés keretében humanitárius szerephez fog jutni. Az elsőfokú bíróság nem indokolta, hogy ezen tényeket a tényállás megállapítása során miért nem vette figyelembe, másrészt a jogi mérlegelés körében sem értékelte azokat. Álláspontja szerint így a tényállást ki kell egészíteni.

[13] Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a külgazdasági és külügyminisztérium által szolgáltatott okirat tartalmának felülvizsgálatát elvégezte. Hivatkozott a bírói gyakorlatra, amely szerint a külgazdasági és külügyminiszter döntésének a felülmérlegelésére nincs lehetőség, amennyiben a korlátozás törvényben rögzített feltételei megvalósulnak, a közérdekű adat kiadását a további mérlegelés nélkül meg kell tagadni. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott eltérést szükségessé tevő Egyezmény kihirdetéséről szóló törvény vonatkozásában kiemelte a Kúria joggyakorlatát, mely szerint a részes államok nemzeti jog alapján elbírálandó egyedi ügyben a jogvita eldöntésének alapjául közvetlenül nem szolgálhatnak. Megjegyezte, hogy az Egyezmény szövegéből sem következik az elsőfokú bíróság értelmezése. Az Egyezmény a jogorvoslathoz való jog tartalmára, az eljáró bíróság vizsgálati lehetőségére vonatkozóan nem fogalmaz meg követelményeket. Nincs szó a jogorvoslathoz való jog kiüresedéséről sem. Kiemelte, hogy a pervezetés során az elsőfokú bíróság azt a tájékoztatást adta, hogy nem tudja közölni a veszélyeztetettség igazolásával kapcsolatban az alperest milyen bizonyítási kötelezettség terheli.

[14] A honlapjának tanulmányozása sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését is, mert nem a felek által szolgáltatott peranyagot vette ítélezése alapjául, hanem hivatalból szerzett be bizonyítékot.

[15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság félreértelmezte az Alkotmánybíróság 3148/2025. (V. 15.) AB végzését. Az nem szolgálhat a veszélyeztetettség miben létének jogszabályi felhatalmazás hiányában való felülvizsgálatára. Hivatkozott arra, hogy az Info. tv. 27. § (2) bekezdés f) pontja szerinti speciális rendelkezéseket tartalmazó Takarékos tv. nem jogosítja fel a bíróságot a külgazdasági és külügyminiszter véleményének felülmérlegelésére.

[16] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az általa zártan csatolt véleményt és az e körben tett előadását nem értékelte, a csatolt vélemény nem a saját előadása, hanem bizonyíték, annak figyelmen kívül hagyása sérti a Pp. 320. § (1) bekezdését.

[17] Az elsőfokú bíróság iratellenes módon állapította meg, hogy nem tett eleget tényállítási és bizonyítási kötelezettségének az Info. tv. 27. § (6) bekezdésére alapított védekezése során. Az Info. tv. 27. § (6) bekezdése második fordulata szerint a jogalkotó azt kívánja meg, hogy a veszélyeztetés megállapítható legyen, ami nem követeli meg annak egyértelmű megállapítását, hogy a törvényes működésében megzavarása vagy a feladat- és hatáskör illetéktelen külső befolyásolása minden kétséget kizáróan bizonyosan be fog következni. Ezzel kapcsolatban az előadott tényállásra, a véleményre utalva részletesen megindokolta a perfelvétel során, hogy mely tényeket tekinti ilyennek és ezeknek mi a bizonyítéka. A védekezésének ezen elemét az elsőfokú bíróság nem bírálta el.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, költségének felszámítása mellett.

[19] Előadta, hogy habár formailag nem tartalmazza az elsőfokú ítélet az alperes által hiányolt tényállási elemeket, tartalmilag azonban az alperes nyilatkozata értékelésre és elbírálásra került, ahogy a zárt iratként csatolt vélemény is.

[20] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy milyen okból vizsgálta felül a véleményt tartalmilag is. Az elsőfokú bíróság ítéletében arra utalt, hogy az alperes a nemzetbiztonsági érdekre nem hivatkozott nyilvánosan csupán a zárt iratban. Az elsőfokú ítéletből értesült ő is arról, hogy az alperes nemzetbiztonsági érdekre is hivatkozott a megtagadási okként, ezért indokolt az elsőfokú bíróság úgy, hogy az alperes nemzetbiztonsági érdekről való hivatkozását érdemben nem vizsgálhatta, nem pedig azért, mert az irat zártan került becsatolásra. Önmagában az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság a véleményt nem bizonyítékként, hanem a fél előadásaként értékelte nem releváns az érdemi döntés szempontjából.

[21] Az elsőfokú bíróság ítélete értékelte az alperes nyilatkozatát és az alperes által csatolt véleményt, az Info. tv. 27. § (6) bekezdésére történő hivatkozás körében is. Ő maga nem ismeri az irat tartalmát, azonban az alperes tárgyaláson tett nyilatkozata alapján fenntartja, hogy az alperesnek az általános, konkrétumokat nem tartalmazó nyilatkozata akkor sem volt alkalmas a megtagadás jogszerűségének alátámasztására, ha az alperes tényszerűen számolt be a magyar és a külföldi kormány jövőbeli együttműködésének egyes aspektusaiból, mert az alperes által előadottak semmiféle veszélyeztetésére nem engednek következtetni.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása megfelel a joggyakorlatnak és a jogszabályi előírásoknak. Az elsőfokú bíróság esetleges eljárési szabálysértése sem minősül olyan

lényegesnek, ami az ügy érdemére kihatott volna, az orvosolható a másodfokú eljárás során is, így a hatályon kívül helyezésnek nincs helye.

[23] A vélemény felülmérlegelése körében rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a Tromsoi Egyezményt nem a jogorvoslathoz való jog tartalmára, az eljáró bíróság vizsgálati lehetőségére vonatkozóan vette figyelembe, hanem a Kúria gyakorlatától történő eltérést indokolta azzal, hogy az egyezmény alapján független szerv, fél vizsgálatát kell biztosítani. Az elsőfokú bíróság tényleges tartalmi felülvizsgálatot nem végzett. Nem a külügyminiszter egyes állításait cáfolta vagy kérdőjelezte meg, hanem a pert a rendelkezésre álló keretek között valamennyi körülmény figyelembevételével döntötte el. Hivatkozott a Pp. 226. § (2) bekezdésére és arra, hogy a Pp. 226. § (4) bekezdése szerinti tájékoztatás elmaradása lényeges jogsérelmet nem eredményez. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmában cáfolta és bírálta felül a külügyminiszter véleményét, hanem az összes körülmény együttes vizsgálatával állapította meg, hogy az alperes nem hivatkozott megalapozottan a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla döntésére, mely szerint a bírósági felülvizsgálat kiterjed annak vizsgálatára is, hogy a kiadni kért adatok valóban a külön törvény szerint korlátozható nyilvánosságú adatfajták körébe tartoznak-e.

[24] Az alperes fellebbezése megalapozott.

[25] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt. Az alperes által a Pp. 381. §-a körében hivatkozott eljárási szabálysértések – azok esetleges megtörténte esetén – orvosolhatók lennének a másodfokú eljárásban, azok nem tennék indokolttá az elsőfokú eljárás megismétlését. Azonban a lentebb kifejtettek szerint az alperes által e körben hivatkozott körülmények nem befolyásolták a másodfokú bíróság döntését. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján egészben megváltoztatta.

[27] Az alperesi kérelem alapján a tényállás kiegészítése nem volt szükséges, ugyanis az általa hivatkozott határozat, illetve a diplomáciai találkozó nem befolyásolta az alábbiak szerint a Fővárosi Ítéltábla döntését, azok így nem minősülnek jelen perben jelentős

tényeknek.

[28] Az alperes védekezésében a nyilvánosság korlátozása körében elsődlegesen a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdésére és azon keresztül az Info. tv. 27. § (2) bekezdése f) pontjára hivatkozott, és zárt adatkezelés mellett csatolt iratokat, továbbá a Takarékos tv. 3/A. § (3) bekezdése szerinti véleményt is.

[29] Magyarország Alaptörvénye VI. cikk (3) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

[30] A közérdekű adatok megismerése alapvető jog, nem abszolút jog, korlátozása az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése alapján lehetséges, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával. Az információszabadság korlátozásának elvi lehetőségét – többek között – az Info. tv. 27. § (2) bekezdése teremti meg. Az Alkotmánybíróság a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatban a nyilvánosság korlátozása körében rögzítette, hogy „[e]gy demokratikus társadalomban tehát a közérdekű adatok nyilvánossága a főszabály; ehhez képest a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozását kivételesnek kell tekinteni.”

[31] A közérdekű adatok nyilvánosságához való jog kiemelkedő fontosságú alkotmányos alapjog. „A nyilvánosság elvéhez képest a közérdekű adatok elzárása kivétel, azt csak kényszerítő esetekben lehet elfogadni, illetve a korlátozást elrendelő törvényt megszorítóan kell értelmezni (...) A korlátozás formailag csak törvényben, tartalmilag pedig csak a lehető legszűkebb körben, az elérni kívánt céllal arányosan tekinthető legitimnek.” {4/2021. (I. 22.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [43]}.

[32] A gyakorlatot szintetizáló jelleggel összefoglaló Abh2. rámutatott, hogy az információszabadság korlátozhatóságának kereteit – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére figyelemmel – az Info. tv. pontosítja, amely három kategóriát ismer el: a) a minősített adat; b) a döntés megalapozását szolgáló adat [Info. tv. 27. § (5) bekezdés]; és c) a külön törvény szerinti elzárás [Info. tv. 27. § (2) bekezdés]. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy a magyar alkotmányjogi dogmatika adat- és jogalkalmazás-központú, az adatok zártsága egyik esetben sem ex lege áll be, „az információszabadság korlátozására vonatkozó döntést még a legszélsőségesebb indokok mellett is az adatkezelő végzi el”. Az „információszabadság korlátozása nem lehetséges formai alapokon, vagyis bizonyítani kell, hogy a kért adat nyilvánossága – ténylegesen – sértené az alkotmányosan elismerhető korlátozási kategóriákat.

Ezt pedig sehogy máshogy, csakis mint jogalkalmazás útján, egyedi esetekben lehet megállapítani. Összességében tehát kijelenthető: az információs szabadság korlátozása sohasem automatikusan, törvény erejénél fogva áll be: az mindig az adatkezelő döntésének közbejöttét igényli. Ez a kitétel tekinthető az információs szabadság lényegének és fő garanciájának, amely mindhárom korlátozástípusra (minősített adat, döntést megalapozó adat és külön törvény szerinti elzárás) kiterjed. Törvény által közvetlenül adatot elzárni tehát alkotmányosan nem lehetséges.” {Abh2., Indokolás [46]-[48]}.

[33] Az információs szabadság korlátozhatóságának az Abh2.-ben vázolt esetei közül az alperes elsődleges védekezése alapján a harmadik korlátozástípus áll fenn: a közérdekű adatok nyilvánosság elől való elzárására külön törvény – a Takarékos tv. – adott felhatalmazást.

[34] A Kúria Pfv.20.384/2024/5., a Pfv.IV.21.217/2021/5. és a Pfv.IV.20.234/2023/3. számú precedens határozatai szerint az Info. tv. 27. § (2) bekezdésében meghatározott törvényben rögzített, az adatok nyilvánosságát korlátozó rendelkezések megítélésére vonatkozó joggyakorlata következetes. Eszerint a közérdekű adatok kiadása iránti perben a közérdekű adat nyilvánossága a főszabály, de törvényben meghatározott okokból kivételesen lehetséges az adatok nyilvánosságának korlátozása; amennyiben a korlátozás törvényben rögzített feltételei megvalósulnak, a közérdekű adat kiadását további mérlegelés nélkül meg kell tagadni.

[35] A 3200/2025. (VI. 23.) AB határozat szerint a rendes bíróságoknak és az Alkotmánybíróságnak van feladata a közérdekű adatigénylés külpolitikai, külgazdasági érdekek sérelmére vagy veszélyeztetésére alapított megtagadásának ellenőrzésében. „Az ezzel kapcsolatban kezdeményezett eljárás során a bíróság vizsgálata annak megállapítására irányulhat, hogy (1) valóban (kül)politikai kérdés merül-e fel az ügyben, (2) a kivételt tartalmazó (speciális) szabály/jogi norma törvényben került-e megfogalmazásra, (3) a megtagadás tekintetében kiadott nyilatkozat az erre illetékes (külügy)minisztertől származik-e, (4) illetve annak tartalma az ország külpolitikai érdekeivel ellentétben állónak minősíti-e a kért adatok kiadását.” {3200/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [77]}

[36] A másodfokú bíróságnak ezért abban a kérdésben kellett először állást foglalnia, hogy a per tárgyát képező adatok vonatkozásában valóban külpolitikai kérdés merül-e fel.

[37] A Fővárosi Ítéltábla nyomatékosan hangsúlyozza, hogy magából a keresetből, „a külföldi misszióhoz, illetve az alperes külföldi kirendeltségének (irodájának) nyitásához,

fenntartásához kötődően kötött” szerződések és mellékleteinek kiadására kötelezés iránti kérelemből következik, hogy a felperes által megismerni kívánt adatkör egyértelműen egy külföldi misszióhoz és egy külföldi kirendeltséghez kapcsolódik, tehát külföldön végzett tevékenységre vonatkozik, így Magyarország külügyi érdekeit érinti. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy maga is áttekintette a zárt adatkezelés mellett csatolt iratokat és megállapította, hogy abban számos olyan dokumentum is található, amely nem a felperes keresetében megjelölt adatkörhöz kapcsolódik. Ezen tény nemcsak a zártan csatolt iratok jellegéből, tartalmából, hanem a Véleményből is kiderül, tehát az alperes zárt iratként nemcsak az adatigényléssel érintett, hanem egyéb olyan dokumentumokat is csatolt, amelyek nem képezték sem az adatigénylés, sem a per tárgyát.

[38] A nyilvánosságot korlátozó szabályt a Takarékos tv. 3/A. § (1) bekezdés a) pontja tartalmazza, így jelen ítélet [35] bekezdésében hivatkozott alkotmánybírósági gyakorlat (2) pontja is teljesül.

[39] A zártan csatolt Vélemény a miniszter képviseletében eljáró személytől származik, így a jelen ítélet [35] bekezdésében hivatkozott alkotmánybírósági gyakorlat (3) pontja szerinti kritérium is megvalósult. A Vélemény szerint a per tárgyát képező adatok nyilvánossága esetén Magyarország külügyi érdekei sérülnének, így a fenti, 4 lépcsős ellenőrzési folyamat valamennyi eleme teljesült, ezért a kereset elutasítása indokolt, mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[40] Az elsőfokú bíróság az általa is hivatkozott bírósági gyakorlattól a Tromsoi Egyezmény 8. cikk (1) bekezdésére hivatkozással tért el. Az ítélezési gyakorlat alapján azonban az Egyezmény rendelkezései egyedi ügyekre nem alkalmazandók. „A Kúria nem vizsgálhatta a Tromsoi Egyezmény felülvizsgálati kérelemben megjelölt 2. cikkének megsértését. A Kúria jelen ügyben is irányadónak tartja a Pfv.IV.21.438/2016/6. számú határozatában kifejtetteket, amely szerint a Tromsoi Egyezményhez való csatlakozással a részes államok a jogalkotásra vonatkozóan vállalnak kötelezettséget, az Egyezmény rendelkezései a részes államok nemzeti joga alapján elbírálandó egyedi ügyben a jogvita eldöntésének alapjául közvetlenül nem szolgálhatnak.” {Kúria Pfv.IV.20.275/2024/4.,[21]} Az Egyezmény közvetlen alkalmazhatóságnak a hiánya pedig nem a felhívott cikkétől függ, az általánosan érvényesülő szabály.

[41] Mivel a fentiek szerint az alperes által hivatkozott elsődleges megtagadási ok alapján a kereset elutasítása volt indokolt, ezért a másodfokú bíróság nem vizsgálta az Info. tv. 27. § (6) bekezdésére alapított alperesi védekezés esetleges megalapozottságát.

[42] A másodfokú bíróság döntése folytán az alperes elsőfokú eljárásban is pernyertes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles az együttes első- és másodfokú perköltségét megtéríteni. Az alperes az elsőfokú eljárás során 15 munkaórát számított fel a 32/2003. IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján, amely 90.000 + áfa forint. Az alperes a másodfokú eljárásra irányadó 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban 140.000 forint + áfa perköltséget számított fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla összesen 230.000 forint + áfa összegű perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

[43] Az eljárás az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2025. szeptember 25.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Dr. Kisbán Tamás s.k.

előadó bíró bíró